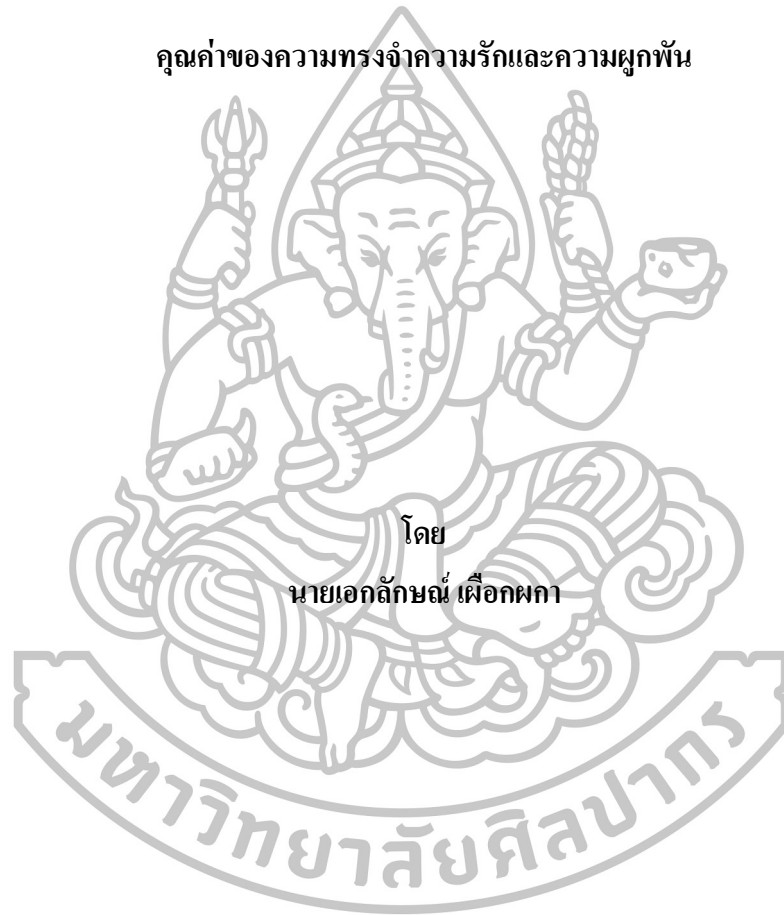

คุณค่าของความทรงจำความรักและความผูกพัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

คุณค่าของความทรงจำความรักและความผูกพัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2558

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

VALUES OF LOVE AND MEMORY BOUND SPECIES

**By
Mr. Ekaluc Pueakpaka**

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Fine Arts Program in Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2015

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ คุณค่าของความทรงจำ ความรัก และความผูกพัน ” เสนอโดย นายเอกลักษณ์ เผือกผกา เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม หลักสูตรปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นาวิน เบ็ญคกลาง)

...../...../.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์รุ่ง ชีระพิจิตร)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์พรรษา พุทธิรักษา)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพโรจน์ ว่างบอน)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธณฤกษ์ ทิพย์วารี)

...../...../.....

54001212: สาขาวิชาทัศนศิลป์

คำสำคัญ: ความทรงจำ / ความรัก / ความผูกพัน

เอกลักษณ์ เฝือกผกา: คุณค่าของความทรงจำความรักและความผูกพัน. อาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผศ.ธณฤกษ์ ทิพย์วาริ. 62 หน้า.

“เมื่อมีพบก็ย่อมมีจากเป็นธรรมดา” การจากลาย่อมทำให้เกิดผลกระทบในความรู้สึก
ภายในจิตใจของเราเอง เหลือเพียงไว้แต่ความทรงจำ ให้ย้อนกลับไปนึกคิด เพื่อดึงช่วงเวลา
ความรู้สึกนั้นกลับมาอีกครั้ง สภาวะความรู้สึกนั้นจำเป็นต้องเปลี่ยนจากรูปกลายเป็นนาม จากสิ่งที่เคย
เห็นเคยสัมผัส กลายเป็นมายาที่ปรุงแต่งขึ้นมาจากความทรงจำ เพื่อทำให้เกิดคุณค่าและความหมาย
อีกครั้ง จากความคิดนี้เลยทำให้เห็นและตระหนักถึงบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งเป็นบุคคลที่มี
ประสบการณ์และความผูกพันร่วมกันมา กลายเป็นความผูกพัน ความรัก ให้เราได้กลับมาคิดถึง
ช่วงเวลา ที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันทำให้มีคุณค่าและความหมายมากที่สุด

สาขาวิชาทัศนศิลป์

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

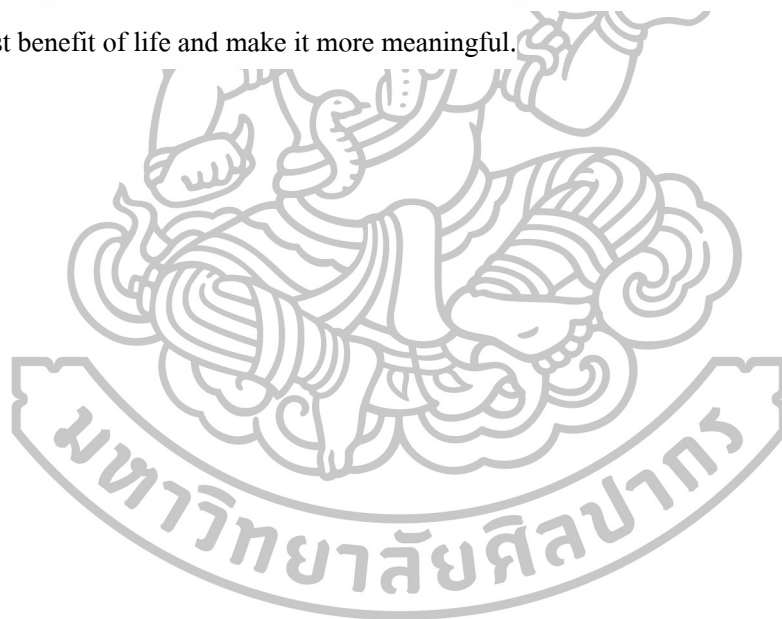
ปีการศึกษา 2558

54001212: MAJOR: VISUAL ARTS

KEY WORDS: MEMORY/ LOVE/SPECIES

EKALUCK PUEAKPAKA: VALUES OF LOVE AND MEMORY BOUND SPECIES. THESIS ADVISORS: PROF. THANARIT THIPWAREE. 62 pp.

There's a time to meet and a time to leave" leaving affects one's feeling but what it leaves behind is only memories to remind us to think about them. It is to pull back again that feeling. The feeling is changing from figures to abstract. It changes from what one can feel to one's imagination from memories in order to make it valuable and meaningful. And this thought makes one sees and realizes to someone sharing experience and relationship. This builds up a strong relationship and love that one could think of at the present moment, so one should live to make the most benefit of life and make it more meaningful.

Program of Visual Arts

Graduate School, Silpakorn University

Student's signature

Academic Year 2015

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ “คุณค่าของความทรงจำความรักและความผูกพัน” ของข้าพเจ้าในชุดนี้ ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณ คุณของบิดามารดาของข้าพเจ้าที่ให้กำเนิดและบ่มเพาะความรู้ให้แก่ตัวข้าพเจ้าจนเจริญเติบโตมาถึงปัจจุบันนี้และวิทยานิพนธ์ชุดนี้ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเหล่าคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การดูแลและคอยชี้แนะให้คำปรึกษากับข้าพเจ้ามาโดยตลอด กราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผศ. ธนฤกษ์ ทิพย์วารี ที่คอยดูแลห่วงใยและให้คำปรึกษาทั้งในและนอกเวลาเรียน รวมทั้งเรื่องส่วนตัวในการใช้ชีวิต ขอบพระคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือมาตลอด ขอบพระคุณ น.ส. กาญจนา พรหมจิต และ นายรัตนศิลป์ ดิสวัสดิ์ ที่คอยช่วยเหลือและให้คำปรึกษาอย่างไม่ห่าง ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณทุกท่านทั้งที่เอ่ยนามหรือไม่ได้เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ด้วย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	2
วิธีการศึกษา.....	2
แหล่งข้อมูล.....	3
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	3
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	4
ข้อมูลทางด้านทัศนคติส่วนตัว.....	4
ข้อมูลทางศาสนา.....	6
ข้อมูลทางสังคม.....	7
ข้อมูลทางด้านศิลปะ.....	8
3 ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	19
4 การสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์.....	28
การสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานระยะแรก.....	28
การสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์.....	37
การสร้างสรรค์และผลงานวิทยานิพนธ์.....	46
5 บทสรุป.....	55
รายการอ้างอิง.....	56
ภาคผนวก.....	57
ภาคผนวก ก รายละเอียดการสร้างสรรค์.....	58
ประวัติผู้วิจัย.....	62

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ชื่อผลงาน “ร่างกาย (แม่) หมายเลข 3”	9
2	ชื่อผลงาน “สาระแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข1”	9
3	ชื่อผลงาน “สาระแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 2”	10
4	ชื่อผลงาน “สาระแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 3”	10
5	ชื่อผลงาน “สาระแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 4”	11
6	ชื่อผลงาน “สาระแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 5”	11
7	ชื่อผลงาน “สาระแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 6”	12
8	ชื่อผลงาน “สาระแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 7”	12
9	ภาพถ่ายศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 1	13
10	ภาพถ่ายศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 2	14
11	ภาพถ่ายศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 3	14
12	ภาพถ่ายศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 4	15
13	ภาพถ่ายศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 5	15
14	ภาพถ่ายศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 6	16
15	ภาพถ่ายศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 7	16
16	ภาพถ่ายศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 8	17
17	ภาพถ่ายศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 9	17
18	ภาพถ่ายศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 10	18
19	อุปกรณ์การสร้างสรรค์.....	22
20	ภาพถ่ายข้อมูลเนื้อหา.....	23
21	ภาพสเก็ทซ์ผลงาน	24
22	วิธีการทำเฟรม.....	25
23	วิธีการหึงผ้าใบ.....	26
24	การร่างภาพลงบนเฟรม	26
25	วิธีการเขียนภาพสีน้ำมันบนผ้าใบ.....	27
26	ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 1.....	29
27	ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 2.....	30

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
28	ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 3.....	31
29	ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 4.....	32
30	ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 5.....	33
31	ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 6.....	34
32	ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 7.....	35
33	ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 8.....	36
34	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	38
35	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	39
36	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	40
37	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	41
38	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5.....	42
39	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6.....	43
40	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7.....	44
41	ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8.....	45
42	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	47
43	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	48
44	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	49
45	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	50
46	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5.....	51
47	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6.....	52
48	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7.....	53
49	ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8.....	54

บทที่ 1

บทนำ

เมื่อเราลองตั้งคำถามสมมุติขึ้นมาว่า หากมนุษย์ไร้ซึ่งความทรงจำ มนุษย์ไร้การสูญเสีย มนุษย์ไร้ซึ่งความรู้สึก พวกเราเองยังคงเรียกว่ามนุษย์ได้หรือไม่ เพราะทุกสิ่งเหล่านี้คือองค์ประกอบ หลอมรวมความเป็นมนุษย์ มีสายใย มีความรักและความผูกพันร่วมกัน ก่อเกิดเป็นอารมณ์ มีความรู้สึก ที่ไม่มีวันหยุด พร้อมพัฒนาต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งเหล่านี้คือสายธารหล่อเลี้ยงความเป็น มนุษย์ของเรา เราเลยจำเป็นต้องดูแลและใส่ใจต่อบุคคลอื่นเป็นที่รักและมีคุณค่า トラบที่เรายังมี โอกาสให้ดีที่สุด

ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์

เมื่อมีตัวตน ก็ย่อมมีจิตใจ สิ่งที่กระทบจิตใจจะกลายเป็นความทรงจำ ความทรงจำซึ่งเป็นสิ่งที่ฝังแน่นอยู่ในทุกชั้นส่วนความคิดของมนุษย์เรา ความทรงจำนั้นเป็นทั้งเรื่องดี และเรื่อง ร้าย มีทั้งความสมหวังผิดหวัง ผสมผสานความสุขและความทุกข์ไว้ด้วยกัน ในความทรงจำทุกข์สุข นี้ มันชัดเจนเมื่อเกิดผลกระทบทางจิตใจ ทั้งด้านดีและด้านไม่ดี ในส่วนตัวของข้าพเจ้าเองนั้นได้ เกิดผลกระทบจิตใจเมื่อเกิดการสูญเสียจากบุคคลอื่นเป็นที่รักไป มันทำให้ข้าพเจ้าได้ย้อนกลับไป คิดถึงความทรงจำในด้านดีและ ไม่ดีที่ผ่านมา ทำให้เกิดความคิดถึง อยากย้อนวันเวลากลับไป วันที่มีชีวิตร่วมกัน แต่ความเป็นจริงไม่สามารถทำได้ สิ่งที่หลงเหลือและเป็นตัวแทนของของคน เหล่านั้นคือความทรงจำ ความทรงจำนั่นเองคือตัวแปรสำคัญของความรู้สึกในอนาคตข้างหน้า เรา ทุกคนมีความทรงจำกับสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในอดีต บางสิ่งก็เป็นความทรงจำที่ดี บางสิ่งก็เป็นความ ทรงจำที่ฝังใจกับเหตุร้ายที่เกิดขึ้นในชีวิต ความทรงจำเหล่านี้ถูกเก็บไว้ในส่วนที่เป็นความทรงจำใน สมอง เมื่อมีสิ่งใดเข้ามาสัมผัสเราในขณะหนึ่ง ซึ่งสัมพันธ์ใกล้เคียงกับเหตุการณ์ในอดีต เหตุการณ์ แห่งความทรงจำเหล่านั้นก็จะปรากฏออกมาในความรู้สึกของเรา ข้าพเจ้าได้เข้าใจถึงผลกระทบ และความสำคัญของความทรงจำที่คอยย้ำเตือนตัวข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าได้เกิดประสบการณ์เพื่อ นำไปแก้ไขปรับปรุงกับบุคคลอื่นเป็นที่รักที่ยังมีชีวิตอยู่ เพื่อจะทำให้เกิดความทรงจำดีๆและสะสม ความทรงจำที่ดีนั้นไว้ ในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าได้นำประสบการณ์ตรงที่ได้สูญเสียบุคคล อื่นเป็นที่รัก ได้นำความรู้สึกเหล่านั้น ที่มีผลกระทบโดยตรงกับตนเองมาแก้ไข เพื่อเป็นบทเรียนที่

จะกระทำในสิ่งที่ถูกต้อง เมื่อบุคคลที่จากไปนั้น ได้สร้างบทเรียนให้เรา ได้เห็นว่าบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ มีความหมายและความสำคัญกับเราเพียงใด

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

สัจธรรมที่ว่า “เมื่อมีพบก็ย่อมมีจากเป็นธรรมดา” การจากลาย่อมทำให้เกิดผลกระทบในความรู้สึกภายในจิตใจของเราเอง เหลือเพียงไว้แต่ความทรงจำ ให้ย้อนกลับไปนึกคิด เพื่อถึงช่วงเวลาความรู้สึกนั้นกลับมาอีกครั้ง สถานะความรู้สึกนั้นจำต้องเปลี่ยนจากรูปกลายเป็นนาม จากสิ่งที่เคยเห็นเคยสัมผัส กลายเป็นมาษาที่ปรุงแต่งขึ้นมาจากความทรงจำ เพื่อทำให้เกิดคุณค่าและความหมายอีกครั้ง จากความคิดนี้เลยทำให้เห็นและตระหนักถึงคุณค่าต่อบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ร่วมกันมา กลายเป็นความผูกพันรั้ว ความรัก ให้เราได้กลับมาคิดถึงช่วงเวลาที่ดีารงอยู่ในปัจจุบันทำให้มีคุณค่าและความหมายมากที่สุด ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าในชุดนี้ ข้าพเจ้าเพียงมุ่งหวังที่จะถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกต่างๆที่มีต่อบุคคลอันเป็นที่รักของข้าพเจ้า

ขอบเขตการศึกษา

เพื่อให้การสร้างสรรค์บรรลุตามจุดมุ่งหมายจึงได้กำหนดขอบเขตเนื้อหา เรื่องราวดังนี้

1. ขอบเขตทางด้านเนื้อหา: แสดงสัจธรรมในการดำรงชีวิตกับบุคคลรอบข้างที่มีความสำคัญหรือไม่สำคัญที่ต่างแะเวียนมาในชีวิต เพื่อจะได้ตระหนักถึงเหตุผลและสาระในตัวบุคคลนั้นๆว่าทุกๆนาที่ที่ได้ร่วมอยู่ด้วยกันนั้น มันมีคุณค่าและความหมายมากเพียงใด
2. ขอบเขตทางด้านรูปแบบ: นำเสนอผ่านงานจิตรกรรมที่มีรูปแบบ เหมือนจริงผสมผสานเทคนิคส่วนตัวเพื่อตอบสนองความคิดและอารมณ์
3. ขอบเขตทางด้านเทคนิค: นำเสนอผ่านเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาจากสิ่งที่เกิดในความรู้สึกนำมาเป็นแนวความคิดเพื่อตั้งกรอบที่จะนำเสนอผลงานให้ถูกต้อง
2. พิจารณามุมมองและศึกษาจากบุคคลรอบตัว รวมถึงทางสังคมว่ามีมุมมองและความคิดที่แตกต่างกันนำมา เปรียบเทียบเพื่อเป็นข้อมูล
3. ทำข้อมูลภาพถ่ายบุคคล ต่างๆที่ต้องการมาใช้
4. ร่างสเก็ชงานจัดวางองค์ประกอบ วางโทนสีให้เสร็จ เพื่อจะนำมาขยายขึ้นงานจริง

5. นำเสนอผลงานเข้าปรึกษาอาจารย์ผู้สอนเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาผลงาน ทั้งในด้านเนื้อหาและเทคนิควิธีการ

แหล่งข้อมูล

1. ศึกษาจากเรื่องราวและประสบการณ์ส่วนตัวที่ผ่านเข้ามา
2. ศึกษาจากบุคคลรอบข้างและคนในครอบครัว
3. ศึกษาจากเอกสารข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะนำเสนอ
4. หอศิลป์ หนังสือปรัชญาต่างๆ ห้องสมุด
5. ศึกษาจากอินเทอร์เน็ต

อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

1. อุปกรณ์ที่ใช้รวบรวมข้อมูลเช่น คอมพิวเตอร์ กล้องถ่ายรูป สมุดบันทึก
2. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์เช่น ดินสอ ไม้บรรทัด พู่กัน สีอะครีลิค โคร่งเฟรม ฝาใบ สีรองพื้น

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อจะนำมาสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “คุณค่าของ ความทรงจำความรักและความผูกพัน” ชุดนี้ข้าพเจ้าได้แรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ ที่ข้าพเจ้าได้ สูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักและนับถือซึ่งมันทำให้เกิดผลกระทบทางด้านความรู้สึกภายในจิตใจ โดยตรง จึงทำให้ข้าพเจ้าได้มองเห็นแง่มุมบางอย่างกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ เลยหยิบยกมูลเหตุ เหล่านี้มาเป็นที่ตั้งของสมมุติฐาน เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลอ้างอิง เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน วิทยานิพนธ์ชุดนี้ ในการค้นคว้าหาข้อมูล นั้นข้าพเจ้าแบ่งออกเป็นหัวข้อหลักดังนี้

ข้อมูลทางทัศนคติส่วนตัว

ในการสูญเสียนั้นย่อมมีผลกระทบต่อบุคคลรอบข้าง ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ไม่นาน ก็น้อย ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ และและประสบการณ์ในการดำรงอยู่ของกันและกัน สิ่งเหล่านี้ถูก ผสมผสานด้วยระยะเวลา จนกลายมาเป็นความผูกพัน ก่อให้เกิดสายใยแน่นแนบ ฝังอยู่ในจิตสำนึก ของแต่ละคน ระยะเวลาที่ว่านั้น คือ เวลาของการบ่มเพาะเลี้ยงดู จากบุคคลที่เป็นต้นแบบ ถ่ายทอด ประสบการณ์และจินตนาการแผ่ความคาดหวังในตัวเรา ในกระบวนการที่บ่มเพาะเลี้ยงดูนั้น กระบวนการเหล่านี้ เป็นวิถีของการกระทำซ้ำๆ เพื่อให้เกิดการจดจำและทำตาม ในขบวนการของ การจดจำและทำตามนั้นต้อง มองลงไปถึงรายละเอียดของความทรงจำของมนุษย์ที่มีกระบวนการ เป็นไปตามระบบทางกายภาพ ที่มี ระบบ อยู่ 3 ระบบ ซึ่งเชื่อมโยงและเสริมซึ่งกันและกัน ดังนี้

1. ความทรงจำที่เกี่ยวข้องกับการรับสัมผัส (มองเห็นภาพ ได้ยินเสียง ได้กลิ่น ลิ้มรส การสัมผัสทางผิวหนัง และความรู้สึกภายใน) เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของพัฒนาการในช่วงเด็กเล็ก เด็กเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวผ่านประสาทสัมผัส และจะนำไปเก็บไว้เป็นข้อมูลเพื่อทำความรู้จัก และ เข้าใจสิ่งต่างๆ แต่เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จะลดความสำคัญลง

2. ความทรงจำระยะสั้นเป็นระบบที่เราใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด ในห้วงเวลาหนึ่งๆ คนเราจะใช้ข้อมูลหรือดึงข้อมูลจากความทรงจำได้จำกัด เกิดขึ้นทั้งในเด็กและผู้ใหญ่ พ่อแม่ควรใส่ใจเรื่องนี้ ที่จะค่อยๆ ฝึกสอนให้ ความทรงจำกับเด็กทีละน้อย ไม่ต้องเร่งรัด เด็กต้องการเวลาสะสม และใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เรียนรู้ทีละเรื่อง ทีละน้อย

3. ความทรงจำระยะยาว เกี่ยวเนื่องกับสิ่งที่เราเรียนรู้เกี่ยวกับโลกที่เราอาศัยอยู่ เริ่มตั้งแต่ การเรียนรู้ภาษา เพื่อสื่อสาร ทำความเข้าใจคนรอบข้าง รู้จักสิ่งต่างๆ และค่อยๆ มากขึ้นไปถึงการเข้าใจ ความซับซ้อนของกฎธรรมชาติ วิทยาศาสตร์ อันเป็นรากฐานสำคัญในการดำรงชีวิตเมื่อก้าวสู่การ เป็นผู้ใหญ่ เป็นส่วนสำคัญที่เราใช้ในการพิจารณาตัดสินใจดำเนินชีวิต วิธีที่เราตอบสนองต่อโลก ขึ้นกับข้อมูลที่เราเก็บไว้ในความทรงจำระยะยาว¹

ในระบบโครงสร้างความจำรูปแบบนี้ตอบสนอง ใช้เพียงแค่การรับรู้ยังฝังแน่นไปยัง จิตสำนึกของตัวบุคคลนั้นๆ อีก จิตสำนึกคืออะไร มีหน้าที่อะไร แล้วทำไมถึงมีความสำคัญในการ หาข้อมูล

จิตสำนึก คืออะไร?? มีหลายกลุ่มหลายนักคิดให้คำนิยามหลายอย่าง ในที่นี้ขอใช้การ ไตร่ตรองถึงความหมายที่น่าจะหมายถึงอะไร จิตสำนึกคือ การระลึกได้เกี่ยวกับตำแหน่ง แห่งที่ของตัวเองในโครงสร้างสังคมดังที่เราจะได้ยินบ่อยๆ ว่า จิตสำนึกแห่งความเป็น ครู จิตสำนึกของพลเมือง จิตสำนึกสาธารณะ จิตสำนึกของการเป็นคนดี จิตสำนึกรัก สิ่งแวดล้อม

จิตสำนึกเกิดจากอะไร ?? จิตสำนึกเกิดจากระบบสังคมนั่นเอง สังคมเป็นอย่างไร จิตสำนึกก็เป็นเช่นนั้น ระบบสังคมก่อให้เกิดโครงสร้างตำแหน่งทางสังคมที่ซ้อนทับกันอยู่ เมื่อเรายังเด็ก เราก็ได้เรียนรู้จิตสำนึกของความเป็นลูก จิตสำนึกของความเป็นนักเรียน พอโต ขึ้นมีโครงสร้างและตำแหน่งที่เลื่อนไหลไปมาเราก็กลายเป็นจิตสำนึกตามตำแหน่งหน้าที่ ซึ่ง โครงสร้างเราอาจมีอยู่หลายหน้าที่ เช่นเป็นพ่อแม่ เป็นลูก มีตำแหน่งงานราชการ เอกชน สิ่ง ที่บุคคลได้เรียนรู้จากสังคมที่สำคัญที่สุดคือ อำนาจ พอเราเป็นเด็กเราได้เรียนรู้ว่า ผู้ใหญ่นั้น มีอำนาจมากกว่าเด็ก ครูมีอำนาจมากกว่าเด็ก ไม่ว่าเราจะอยู่ในโครงสร้างไหนก็ตาม สังคมจะ มีการสร้างความรู้สึกยินยอมต่ออำนาจ หรือมีจิตสำนึกตาม โครงสร้าง

กลไกของการเกิดจิตสำนึก โครงสร้างสังคมหรือสถาบันทางสังคมที่มีอำนาจและ ศักยภาพเป็นผู้ก่อรูปการจิตสำนึก ครอบครัวอยู่ใกล้ชิดบุคคลมีส่วนกำหนดจิตสำนึก โรงเรียนมีส่วนกำหนดจิตสำนึก กลุ่มเพื่อนมีส่วนกำหนดจิตสำนึก และสถาบัน สื่อสารมวลชนเป็นผู้กำหนดจิตสำนึก ดังนั้นเมื่อเราอยู่ในโครงสร้างส่วนใด ก็จะได้เรียนรู้ จิตสำนึกนั้นเป็นชุดของจิตสำนึก กลายเป็นระบบความคิดความเชื่อผสมผสานกันไป

¹จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ, ความจำ (Memory), เข้าถึงเมื่อ 30 เมษายน 2559, เข้าถึงได้

จิตสำนึกก่อให้เกิดการรวมหมู่ เช่น คนที่มีความคิดความเชื่อคล้ายๆ กันก็จะมีจิตสำนึกที่ใกล้เคียงกัน จิตสำนึกจะบอกว่าเราเป็นใคร? มีตำแหน่งแห่งที่อยู่ที่ไหน? มีเป้าหมายอย่างไร? ไปทางไหน? เนื่องจากจิตสำนึกเป็นสิ่งที่ถูกผลิตสร้าง มีความเปลี่ยนแปลงและผสมผสาน และกระจายรูปแบบไปอย่างซับซ้อน จิตสำนึกนั้นจะให้คุณค่ากับอะไร มากกว่าอะไร ก็จะมีคำตอบอยู่ในชุดของความคิดความเชื่อในจิตสำนึกนั้น

จิตสำนึก สร้างและสืบทอดได้ไหม ?? จิตสำนึกเป็นผลผลิตที่สร้างขึ้นและผลิตซ้ำ สืบทอดกันได้โดยมีกิจกรรม ที่ต่อยอดซ้ำซ้อนกันบ่อยๆ กิจกรรมในพิธีกรรมถ้าจะตามหา จิตสำนึกที่เป็นโครงสร้างส่วนบน ก็ต้องมองหากิจกรรมที่ทำซ้ำๆ กัน กิจกรรมในพิธีกรรม จะเห็นมิติทางด้านอารมณ์ซึ่งสมองจะสามารถรับรู้ได้ดีกว่า ในพิธีกรรมจะเห็นได้ชัดว่า ให้คุณค่ากับอะไรสร้างและสืบทอดกัน เป็นการศึกษาตามอรรถศาสตร์ ที่ทรงประสิทธิภาพ²

ทุกสิ่งที่ได้กล่าวและที่หยิบยกตัวอย่างมานำเสนอนั้น เป็นสิ่งที่สอดคล้องในตัวของมันเอง ถ้าเรามีความทรงจำ ที่ฝังอยู่ใต้จิตสำนึกเรานั้น ไม่ว่าจะดีจะร้ายเพียงใดมันก็คือประสบการณ์ที่ก้าวผ่าน บันทึกเก็บเป็นเรื่องราวเพื่อนึกย้อนอดีต เพื่อเปรียบกับปัจจุบัน แล้วนำสิ่งเหล่านั้นมาเป็นบทเรียนแก้ไข น้อมระลึกถึงสิ่งที่มีอยู่ให้มีคุณค่าที่สุด

ข้อมูลทางศาสนา

ในทางศาสนานั้นเนื่องด้วยข้าพเจ้านั้นนับถือศาสนาพุทธ เป็นหลักในการใช้ชีวิต ข้าพเจ้าเชื่อเรื่องของบาปบุญคุณโทษ กรรมดีกรรมชั่ว ในศาสนานั้นล้วนสอนให้เราเป็นคนดี มีเมตตา กรุณา มีความกตัญญูกตเวทิต่อผู้มีพระคุณและผู้ให้กำเนิด และพร้อมที่จะตอบแทนบุญคุณต่อผู้ที่เคยเมตตา กรุณา ข้าพเจ้าขอยกตัวอย่างหลักคำสอนของ หลวงพ่อจรัญ วัฑฒันวัน สิงห์บุรี

1. จงสร้างความดีให้กับตัวเอง และนี่ก็เป็นการใช้หนี้ตัวเอง ตัวเราพอให้หัวใจ แม่ให้น้ำ เลือดน้ำเหลืองอยู่ในตัวแล้ว จะไปแสวงหาพ่อที่ไหน จะไปแสวงหาแม่ที่ไหน บางคนรังเกียจแม่ ว่าแก่เต่าไม่สวยไม่งาม พอตัวเองแก่ก็เลยถูกลูกหลานรังเกียจ จึงเป็นกงกรรมกงเกวียนยึดเชือกกันต่อไปอีก

² วัฒนา คุณประดิษฐ์, จิตสำนึกคืออะไร, เข้าถึงเมื่อ 2 เมษายน 2559, เข้าถึงได้จาก

2. ใครที่คุณแม่ล้วงกลับไปแล้ว ก็ให้มันทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ท่าน และถ้าจะทำบุญด้วยการเจริญกรรมฐาน แล้วอุทิศส่วนกุศลไป การทำเช่นนี้ถือว่าได้บุญมากที่สุด ทั้งฝ่ายผู้ให้และผู้รับ

3. ผู้ใดก็ตาม ที่คุณแม่ยังมีชีวิตอยู่ ก็ให้กลับไปหาแม่ ไปกราบเท้าขอพรจากท่าน จะได้มีสิ่งมีศรีสุข ส่วนคนที่เคยทำไม่ดีไว้กับท่าน ก็นำเทียนแพไปกราบขอโทษกรรม ล้างเท้าให้ท่านด้วย เป็นการขอขมาลาโทษฯ

4. ขอฝากท่านไว้ไปสอนลูกหลาน อย่าคิดไม่ดีกับพ่อแม่เลย ไม่ต้องถึงกับฆ่าหรืออกแค้น คิดว่าพ่อแม่เราไม่ดี จะทำมาหากินไม่ขึ้น เจิง ท่านต้องแก้ปัญหาหาก่อนคือ ถอนคำพูด ไปขอขมาลาโทษเสีย แล้วมาเจริญกรรมฐาน รับรองสำเร็จแน่ มรรคผลเกิดแน่ ฯ

5. บางคนลืมพ่อแม่ อย่าลืมนะการเถียงพ่อแม่ไม่ดี ขอขมาลาโทษ สอนลูกหลาน อย่าเถียงพ่อแม่ อย่าคิดไม่ดีกับพ่อแม่ ไม่อย่างนั้นจะก้าวหน้าได้อย่างไร ก้าวถอยหลังดำเนินไม่โผล่ ฯ³

สิ่งเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าหยิบยกมาจากหลักธรรมคำสอนของหลวงพ่ोजรัญ มักเป็นสิ่งที่คนเรามักจะละเลยไม่สนใจ คิดว่าในสิ่งที่ตนทำนั้นคืออยู่แล้ว เลยเป็นการกระทำที่ซินชา กลับกลายเป็นการทำบาปโดยไม่รู้ตัว

ข้อมูลทางสังคม

สภาวะสังคมที่เร่งรีบและแย่งกันชนวนขายที่จะได้มาเพื่อความอยู่รอดในการใช้ชีวิต ต่อในสังคม เรายอมทำทุกอย่างที่จะได้มา ไม่เรื่องความอยู่รอดหรือเรื่องหน้าตา มาหาที่เราปลุกฝังกันมา ตามสื่อต่างๆที่พบเจอ ปลุกฝังให้เราได้เรียนรู้ ที่จะเข้าใจ หรือจะหลงไปตามสิ่งที่สังคมขีดไว้ เรายังก็ไม่อาจที่จะปฏิเสธ สิ่งที่สังคมพัฒนาต้องเรียนรู้และปรับปรุงตัวไปกะมัน เปรียบดังเช่นวิวัฒนาการก้าวไกล สามารถทำให้ทุกสิ่งง่ายขึ้น การติดต่อสื่อสารกันเป็นเรื่องชั่วพริบตา การสื่อสารหาความรู้เป็นเรื่องแค่ปลายนิ้วแตะ การหลงระเริงชั่ววูบ ถูกดึงดูด ด้วยมนเสน่ห์ของเทคโนโลยีทำให้เราเกิดครหาหนทางในการใช้ชีวิตจริง ที่เราสามารถสัมผัสมันได้ กลับกลายเป็น อยู่ในชีวิตจริงของ

³ไทยรัฐพิมพ์, กตัญญู-ยิ่งให้ยิ่งได้ คำสอนหลวงพ่ोजรัญ, เข้าถึงเมื่อ 30 เมษายน 2559, เข้าถึงได้จาก www.thairath/content/569881

วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีที่เราเรียกว่า (fast knowledge)⁴ ที่นำพาให้สังคมพัฒนาก้าวเร็วและเจริญเติบโตไปกะทัดรัดที่ดูฉาบฉวย สมาร์ทโฟน คือตัวแปรสำคัญในการก้าวกระโดดนี้ เรามุ่งเน้นและสนใจไปกับบทบาทใหม่ที่สามารถ ลดช่องว่างและตัดขบวนการในการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์ให้แคบลง เนื่องจากสมาร์ทโฟน ได้ดึงความสนใจจากสิ่งต่างๆ รอบตัวไปจนหมด ทุกคนต่างก้มหน้าก้มตาเสียเวลาไปกับสิ่งนี้ จนทำให้ขาดปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนรอบข้าง ไม่มีใครสนใจใคร จนกลายเป็น “สังคมก้มหน้า” ที่เราได้ยินกันจนคุ้นหูและเห็นภาพเหล่านี้จนชินตา นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย ได้แก่ การเกิดปัญหานิ้วล็อค อากาศปวดหลังหรือต้นคอ เนื่องจากการก้มเป็นเวลานาน ปัญหาทางสายตาที่เกิดจากการเพ่งมองมากเกินไป หรือทางด้านจิตใจ คือ ก่อให้เกิดความหมกมุ่นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากเกินไป จนก่อให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร เป็นต้น การที่เราหลงลืมตัวไปสิงสถิตอยู่กับสิ่งพวกนี้ กลับกลายเป็นทำให้เราขาดต่อการปฏิสัมพันธ์ ที่ดีกับบุคคลรอบข้าง ที่สร้างมิติในการใช้ชีวิตจริงให้กับเราให้ความอบอุ่นที่สัมผัสได้ ให้ความรักและเมตตา โดยปราศจากมลทินใดๆ ทั้งสิ้น

ข้อมูลทางด้านศิลปะ

คืออิทธิพลและศิลปินที่ตัวข้าพเจ้าชื่นชอบเป็นการส่วนตัว ที่มีแนวทางด้านรูปแบบและแนวความคิด ที่ตัวข้าพเจ้านำมาศึกษาหาข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในผลงานวิทยานิพนธ์ ประกอบไปด้วย ศิลปินไทยและศิลปินต่างชาติ ศิลปินไทยที่ข้าพเจ้าชื่นชอบ ที่มีอิทธิพลในการทำงาน

⁴ David Orr, **Slow knowledge**, เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2559, เข้าถึงได้จาก

<http://www.midnightuniv.org/miduuu/newpade15.htm/>

⁵ นางสาวสุภาภรณ์ สำเนียง, **สังคมก้มหน้า**, เข้าถึงเมื่อ 30 มกราคม 2559, เข้าถึงได้จาก

www.pr.chula.ac.th/index.php/15-article/

อัฐพร นิมมาลัยแก้ว

ภาพที่ 1 ชื่อผลงาน “ร่างกาย (แม่) หมายเลข 3”

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 120 X 150 เซ็นติเมตร

ภาพที่ 2 ชื่อผลงาน “สาระแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 1”

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 120 X 175 เซ็นติเมตร

ภาพที่ 3 ชื่อผลงาน “สารแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 2”
เทคนิค จิตรกรรมผสม
ขนาด 175 X 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 4 ชื่อผลงาน “สารแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 3”
เทคนิค จิตรกรรมผสม
ขนาด 120 X 175 เซนติเมตร

ภาพที่ 5 ชื่อผลงาน “สารแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 4”

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 150 X 175 เซ็นติเมตร

ภาพที่ 6 ชื่อผลงาน “สารแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 5”

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 127 X 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 7 ชื่อผลงาน “สารแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 6”

เทคนิค จิตรกรรมผสม

ขนาด 120 X 160 เซนติเมตร

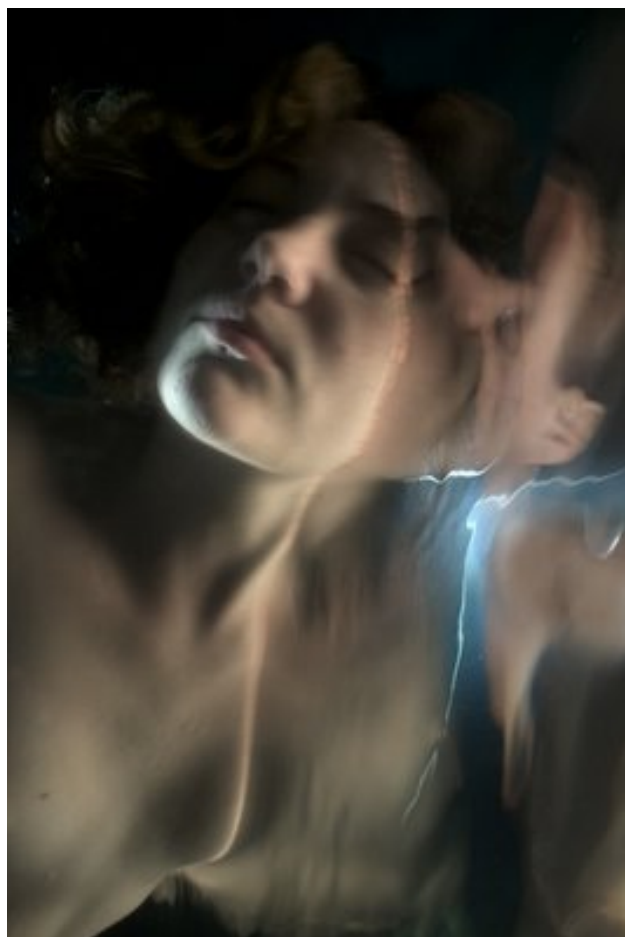
ภาพที่ 8 ชื่อผลงาน “สารแห่งการเปลี่ยนแปลงของชีวิต หมายเลข 7”

เทคนิค จิตรกรรมผสม

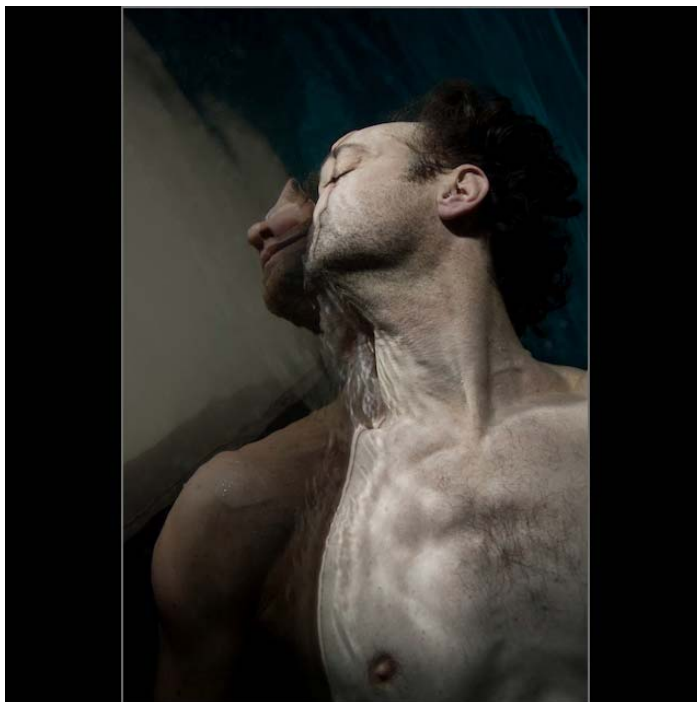
ขนาด 175 X 150 เซนติเมตร

ข้าพเจ้าได้มองเห็นผลงานของ อัฐพร นิมมาลัยแก้ว แล้วนั้นทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึง อารมณ์ความรู้สึกของการสูญเสียและเสื่อมสลายไปตามอายุและสังขาร สะท้อนให้เห็นถึง สภาวะของตัวตน ทั้งกายและใจ ทำให้ได้ฟังพินิจพิจารณาสังขารที่ไม่เที่ยงแท้ จนเข้าใจว่าความจริงไม่มีอะไรที่จีรังแน่นอน ด้วยความที่ไม่แน่นอน บ่งบอกถึงสภาวะของการดำรงอยู่ของบุคคล ในสังคมและบุคคลรอบกายเรานั้นว่าวันใดวันหนึ่งไม่เราก็เขาต้องจากกันไป โดยที่ไม่ได้พบเจอกันจะจากไปหรือจากตาย วันนั้นต้องมาถึงทุกคนๆอยู่ดี เป็นข้อมูลทางทัศนคติที่ข้าพเจ้าเก็บ นำมาวิเคราะห์เพื่อนำมาพัฒนาในผลงานของตัวเอง

ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden

ภาพที่ 9 ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 1

ภาพที่ 10 ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 2

ภาพที่ 11 ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 3

ภาพที่ 12 ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 4

ภาพที่ 13 ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 5

ภาพที่ 14 ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 6

ภาพที่ 15 ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 7

ภาพที่ 16 ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 8

ภาพที่ 17 ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 9

ภาพที่ 18 ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden 10

ศิลปินชาวต่างชาติ connieimboden เธอเป็นศิลปินภาพถ่าย ภาพถ่ายผลงานของเธอเน้นแสงและซ่อนเร้นปริศนาบางอย่างจนชวนสงสัยในเนื้อหาของงานนั้น ผลงานของเธอทรงพลังและคุณค่าตราตรึงดึงดูดคนดู ด้วยเทคนิค และลูกเล่นเฉพาะตัวในการนำเสนอผลงานของเธอ ทำให้ผลงานของเธอดูพิเศษและแตกต่างจากคนอื่น เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นผลงานของเธอ ผลงานของเธอได้ถ่ายทอดอารมณ์ผ่านทางสายตาจนทำให้ข้าพเจ้าได้คิดและชวนหลงใหลในสิ่งที่เธออยากจะนำเสนอ ในมุมมองส่วนตัวของข้าพเจ้าเมื่อได้สัมผัสแวบแรกมันทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึง มิติที่ซ่อนเส้นผ่านสัญลักษณ์ของการมีมิติเบื้องหน้าเบื้องหลัง จุดดั่งโลกคู่ขนานของคนเป็นและคนตาย มีการเปรียบเทียบเชิงกายภาพของรูปแบบในตัวงานอันไหนจริงอันไหนเท็จ และยังผสมผสานสัญลักษณ์ทางกายไว้ในถ้ำทางต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้ที่ข้าพเจ้าได้รับรู้ข้าพเจ้าได้เก็บสะสม เพื่อนำมาพัฒนาในผลงานวิทยานิพนธ์ของตนเองต่อไป

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค์

การกำหนดรูปแบบในการสร้างสรรค์และเทคนิคที่ใช้นำเสนอ

ในรูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้เน้นถึงการมุ่งหวังเรื่องราวของความรู้สึกส่วนตัวเพื่อแสดงออกมาให้ผู้อื่นได้ร่วมตระหนักถึงเรื่องราวต่างๆ โดยมีเนื้อหาเป็นแกนนำ เพื่อนำมาตีความเป็นภาพในสมองแล้วถ่ายทอดลงบนพื้นผ้าใบ ผ่านกระบวนการของความถนัดเฉพาะตัว ทางด้านสีน้ำมัน ที่ตัวข้าพเจ้าถนัดและสามารถควบคุมอารมณ์และความรู้สึกลงไปในงานได้อย่างดี ในกระบวนการของการสร้างสรรค์ผลงานนั้นข้าพเจ้าวางแผนในการทำงานตามหัวข้อหลักดังนี้

กระบวนการหาข้อมูล

คือสิ่งที่เสริมเติมเต็มในการเปรียบเทียบเชิงวิชาการมาใช้เป็นข้อมูลสร้างสรรค์ ลดช่องโหว่ของความรู้ เพื่อนำไปเสริมเติมเต็มทางด้านเนื้อหาให้สมบูรณ์มากขึ้นและช่วยส่งเสริม และตั้งข้อขัดแย้งใน กระบวนการความคิดของตนเองเพื่อนำไปใช้ไปพัฒนาต่อกับผลงานชิ้นต่อไปในวันข้างหน้า

ข้อมูลทางด้านรูปภาพ

ข้อมูลทางด้านรูปภาพเป็นอีกส่วนสำคัญในการที่จะพัฒนาและสร้างสรรค์ เมื่อข้าพเจ้าได้เนื้อหาและสิ่งที่จะอยากรำเสนอแล้วนั้น ข้าพเจ้าต้องจัดเตรียมข้อมูลรูปถ่าย เพราะเนื่องด้วยผลงานของข้าพเจ้านั้น เน้นหลักถึงตัวบุคคล ที่ให้ความสำคัญ สิ่งของหรือแม้กระทั่งสัตว์เลี้ยง ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องเตรียมสิ่งเหล่านี้ออกมาเป็นรูปภาพ เพื่อจะได้นำไปขยายส่วนต่อ เพื่อให้เกิดผลงานในการสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างภาพร่าง (sketch)

ขบวนการนี้คือหัวใจสำคัญในก่อนที่จะผลิตผลงาน เมื่อเนื้อหาทางแนวคิดพร้อมผ่านการไตร่ตรองพัฒนาห้กล้างเนื้อหากจากหลักฐานข้อมูล เหลือเพียงสิ่งที่อยากจะนำเสนอ ผนวกรวมกับข้อมูลทางภาพถ่าย นำมาจัดองค์ประกอบของภาพ เพื่อที่จะขยายเป็นผลงานจริงตามที่เรที่ตั้งใจ

ในการวางองค์ประกอบนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพื่อให้เราได้พินิจ พิจารณาในสิ่งที่เราจะนำเสนอให้มีความสัมพันธ์และสอดคล้องไปกับจินตนาการที่อยากจะนำเสนอถ่ายทอดเป็นผลงานจิตรกรรม ในองค์ประกอบที่ว่านั้นข้าพเจ้าให้ความสำคัญแบ่งออกเป็นเรื่องของ

รูปทรง (form)

รูปทรงที่ข้าพเจ้ามาใช้คือรูปทรงของคน (Figure) สัตว์ สิ่งของ ซึ่งในแต่ละรูปทรงนั้นมีความหมายในเองอยู่แล้ว เป็นสิ่งที่แทนค่าแทนความรู้ ความรู้สึก รูปแบบของรูปทรงมีความแตกต่างเรื่องท่าทางไปไม่เหมือนกัน ในแต่ละรูปทรงเพื่อการนำเสนอ ในแต่ละท่าทางของรูปทรงนั้นแฝงไปด้วยความใน เป็นสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย เพื่อเพิ่มความแยบยลในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็น การ กอด จับ สัมผัสต่างๆถึงอารมณ์ ความห่วงหาอาทร ความห่วงใยรักใคร่ ดังสายใยที่ผูกพันเชื่อมต่อกันมา

น้ำหนักและบรรยากาศ (Value and atmosphere)

ข้าพเจ้าใช้สีและค่าน้ำหนักนุ่มนวลต่อเนื่อง บางเบา ไม่ขัดแย้งรุนแรงหรือเร่งเร้าการรับรู้ของผู้ชม แต่ใช้ความค่อยเป็นค่อยไป อันต่อเนื่องเชิงซ้ำและละเอียดอ่อนด้วยวิธีการระบายสีแบบเรียบเนียน (Linear painting)

พื้นผิว (Texture)

การวางพื้นผิวเข้าไปในองค์ประกอบนั้นเพื่อจะทำให้เราได้รับรู้ถึงอารมณ์ที่อยากจะเสนอก่อนผลงานจริงทดลองให้เห็นถึงความเหมาะสมในการที่จะนำเสนอ ในพื้นผิวที่นำมาใช้นั้น ข้าพเจ้าพยายาม ทำให้พื้นผิวเรียบและเบาบางเพื่อตอบสนองถึงอารมณ์และแนวคิดที่ ที่เปราะบางของความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอันเป็นที่รัก สะท้อนให้เห็นถึงความนาถนุถนอมของคุณค่าที่มีให้กัน การระมัดระวัง ในความรู้สึก ในความเบาบางนั้นมีความหมายและคุณค่าในตัวมันเองเสมอ

สี (Colour)

ในการวางสีนั้นข้าพเจ้าพยายามวางสีคุมโทนสีของภาพ ไม่ว่าจะขาว-ดำ หรือสีต่างๆข้าพเจ้าให้ดูเป็นเมฆหมอกและเบาบางที่สุดจุดนี้จะจางหายไป ไม่ยากที่จะสัมผัสมัน ในวรรณะของโทนสีนั้นข้าพเจ้าผสมผสานทั้งร้อนและเย็นเข้าไปใช้ในตัวตนอยู่ที่ ผลงานชิ้นนั้นจะนำเสนอถึงอารมณ์แบบไหน เพื่อเสนอและสอดคล้องกับแนวความคิดให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

พื้นที่ว่าง (Space)

พื้นที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้านั้น เป็นเป็นแบบระนาบแบน2มิติ มีสีที่บางเบากลมกลืนกับตัวภาพ แต่ในความกลมกลืนนั้นพื้นที่ว่างยังเป็นส่วนช่วยส่งเสริมและผลักดันรูปทรงต่างๆในตัวผลงานให้เด่นชัด เกิดการผสมกลมกลืนทั้งรูปทรงและพื้นที่ว่าง ทำให้เกิดการมองที่สบายตา สอดคล้องไปตามอารมณ์ความรู้สึกนั้น ๆ

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. เตรียมข้อมูลทางด้านเนื้อหา เตรียมข้อมูลรูปภาพ
2. สร้างภาพร่าง (Sketch) จัดวางองค์ประกอบ เพื่อดูปัญหาและทิศทางในการทำงาน
3. เตรียมสีที่จะต้องใช้ ข้าพเจ้าเลือกใช้สีน้ำมันเป็นตัวสร้างสรรค์ผลงาน และอุปกรณ์ต่างในการสร้างสรรค์ที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์
4. เตรียมเฟรมผ้าใบ เพื่อจะนำภาพไปขยายให้เรียบร้อย
5. ขยายผลงานที่สเกตซ์ไว้ลงผ้าใบ

ภาพถ่ายขั้นตอนการทำงาน

ภาพที่ 19 อุปกรณ์การสร้างสรรค์

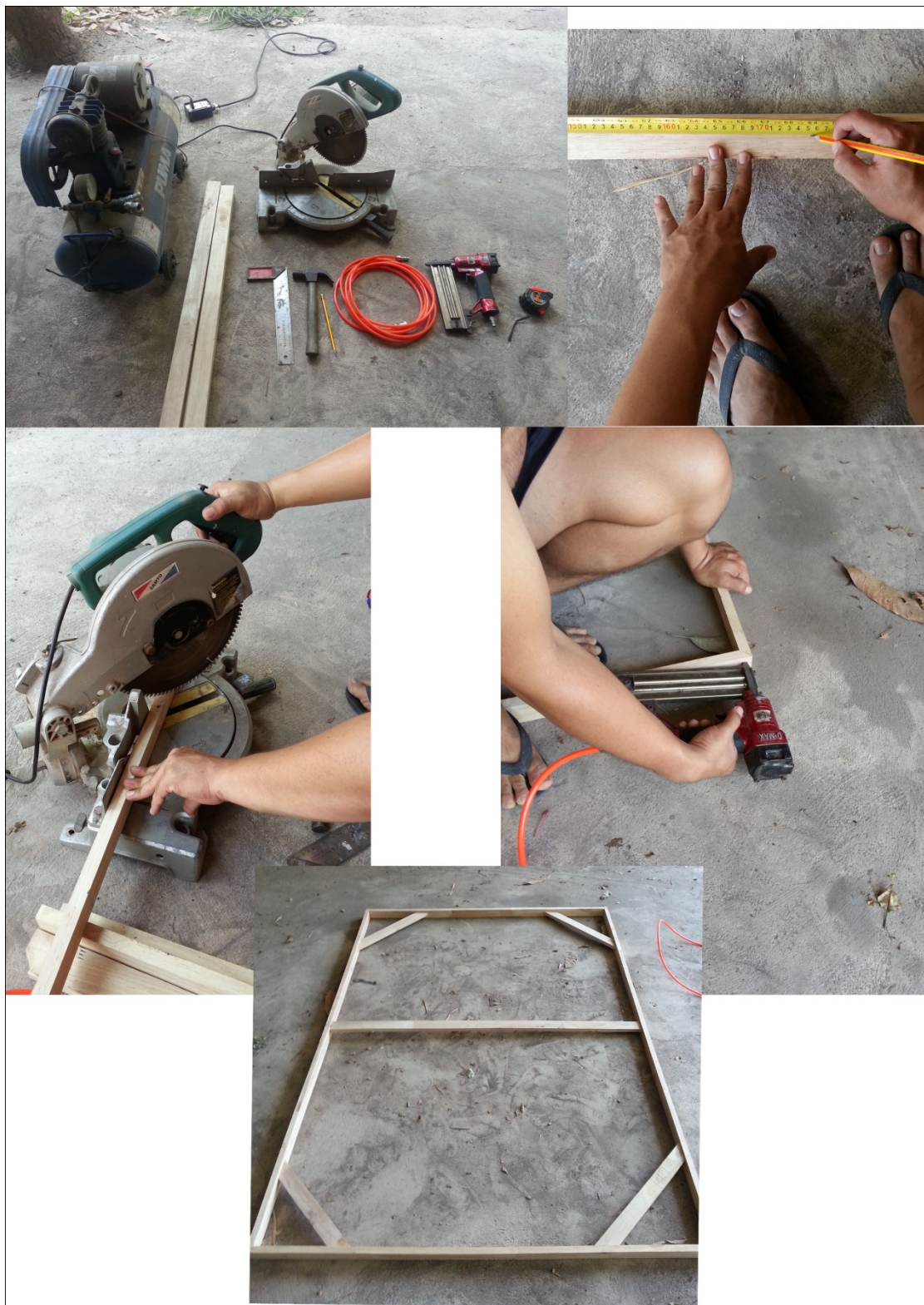

ภาพที่ 20 ภาพถ่ายข้อมูลเนื้อหา

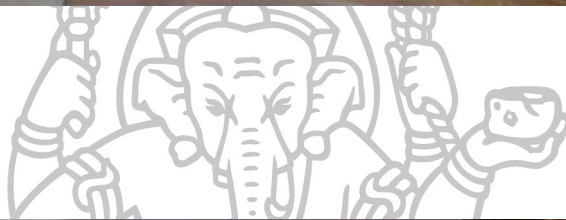
ภาพที่ 21 ภาพถ่ายสเก็ตช์

ภาพที่ 22 วิธีการทำเฟรม

ภาพที่ 23 วิธีการฉีกผ้าใบ

ภาพที่ 24 วิธีการร่างภาพ

ภาพที่ 25 วิธีการเขียนภาพสีน้ำมันบนผ้าใบ

บทที่ 4

การสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์หัวข้อ “คุณค่าของความทรงจำความรักและความผูกพัน” ตัวข้าพเจ้าเองนั้นได้ศึกษาเรื่องราวและประสบการณ์ตรงต่างๆที่ผ่านเข้ามา นำมาใช้เป็นแนวเรื่องที่จะสื่อสาร และมองหาสิ่งที่ผิดพลาดเพื่อนำมาพิจารณาและแก้ไข เพื่อพัฒนาตนเองต่อไป และเรียนรู้เพิ่มเติม ตามเอกสารต่างๆเพื่อนำมาพัฒนาเนื้อหาของตนเองเพื่อเป็นฐานความรู้ และนำมาใช้สื่อสารโดยผ่านกระบวนการใช้สีน้ำมันบนผ้าใบ และได้พัฒนาตนเองโดยเอาเทคนิคบางอย่างมาใช้เพื่อตอบสนองอารมณ์และความคิดที่แสดงออก โดยข้าพเจ้าได้แบ่งลำดับการสร้างสรรค์ผลงานไว้ดังนี้

1. ผลงานระยะแรก
2. ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์
3. ผลงานวิทยานิพนธ์

การสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานระยะแรก

การสร้างสรรค์ผลงานในช่วงแรก ข้าพเจ้าเพียงอยากนำเสนอถึงความนึกคิด ณ. ห้วงเวลาหนึ่ง ที่มีผลกระทบต่อจิตใจของข้าพเจ้า นำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรมไว้ 8 ชิ้น เป็นผลงานที่ได้สร้างสรรค์และพัฒนาอย่างต่อเนื่องทางด้านเนื้อหา แนวความคิด เทคนิควิธีการ ข้าพเจ้าพยายามบ่งบอกถึงสถานะ และเหตุการณ์การสูญเสีย ที่เคยผ่านเข้ามาในตัวข้าพเจ้า ผลงานชุดนี้ ในตัวงานเองนั้น ข้าพเจ้าได้หยิบบุคคลอื่นเป็นที่สำคัญและมีความหมายต่อข้าพเจ้าเพื่อเป็นตัวแทนแสดงถึงความรักที่มีให้ต่อกัน เพื่อให้เกิดความง่ายในการสื่อสารและเปรียบเทียบ คุณค่าความสำคัญในบุคคลนั้นๆ ในภาพเขียนนั้นมีความที่ไม่ชัดเจนของภาพ ในความที่ไม่ชัดเจนนั้นเป็นสื่อนำเสนอให้เห็นความหลงลืมด้วยความเคยชิน และความเคยชินนั้นจะทำให้เราลืมความสำคัญของคนๆนั้นไป จนวันหนึ่งถ้าการพลัดพากหรือเกิดเหตุการณ์สะเทือนอารมณ์ เหตุการณ์เหล่านั้นจะย้อนกลับมาให้เราได้นึกคิด ข้าพเจ้าเลยแทนคำเรื่องราวเหล่านี้ผ่านเทคนิคการ โดยเริ่มต้นใช้การทาลองลงไปในตัวงานให้เกิดคราบ สลายรูปทรงของรูปแบบ ของสี เพื่อสะท้อนให้เกิดความรู้สึกที่ข้าพเจ้าอยากนำเสนอ

ภาพที่ 26 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 170 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 27 ชื่อผลงาน untitled

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 170 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 28 ชื่อผลงาน untitled

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 190 x 160 เซ็นติเมตร

ภาพที่ 29 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 200 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 30 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 170 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 31 ชื่อผลงาน untitled

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 150 x 170 เซนติเมตร

ภาพที่ 32 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 200 x 150 เซ็นติเมตร

ภาพที่ 33 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 170 x 140 เซนติเมตร

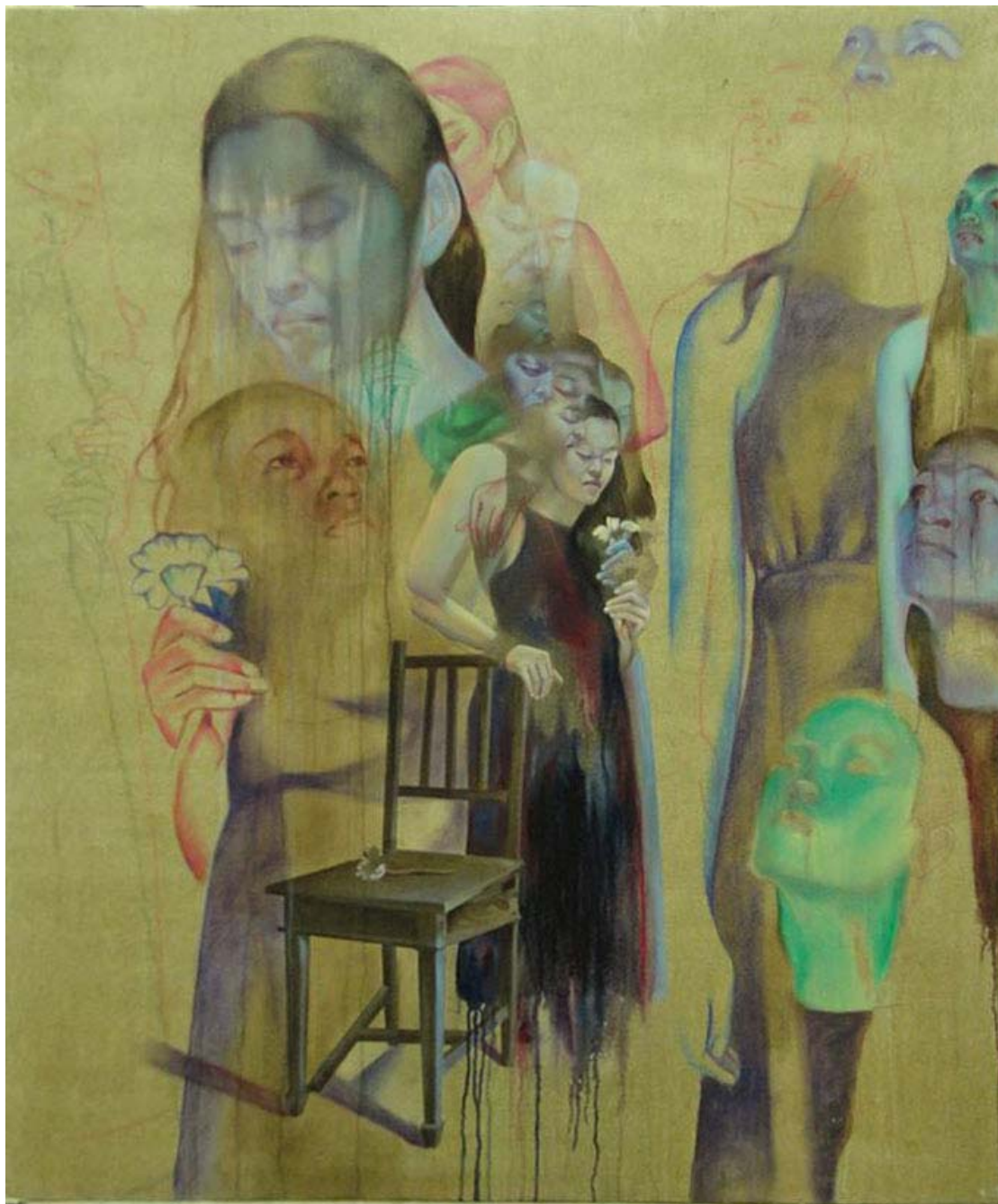
การสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานระยะก่อนวิทยานิพนธ์

ในผลงานชุดก่อนวิทยานิพนธ์ข้าพเจ้าได้ไตร่ตรอง พิจารณาผลงานชุดแรกเพื่อหาจุดบกพร่อง เพื่อจะได้นำมาแก้ไขปรับปรุงต่อผลงานในชุดต่อไป ในผลงานชุดนี้นั้นมีการพัฒนา และมีความแตกต่างจากในชุดแรก อยู่บ้างในชุดนี้นั้นข้าพเจ้าได้พิจารณามุมมองและแนวความคิดที่เปลี่ยนไปจากผลงานชุดแรก ในผลงานชุดแรกข้าพเจ้ามุ่งเน้นที่จะนำเสนอถึงเหตุการณ์ที่กระทบต่อความรู้สึกตนเองมากจนเกินไปจนทำให้ข้าพเจ้าหลงลืมมุมมองที่ข้าพเจ้าอยากจะนำเสนอจริงๆ ในเนื้อหาของการสูญเสียนั้นคนที่พลัดพาก็คือคนที่พลัดพากจากไป แต่สิ่งที่สำคัญนั้นคือบุคคลที่อยู่ บุคคลที่ควรตระหนักถึงและให้ความสำคัญให้คุณค่า และกระบวนการปฏิบัติที่ดีต่อกันจนกลายเป็นภาพจำที่ควร ระลึกถึงแม้ยามอยู่หรือยามจาก ในส่วนของรูปแบบงานนั้นข้าพเจ้ายังใช้ภาพของบุคคลที่มีความหมายต่อข้าพเจ้าเป็นตัวละครหลักเพื่อที่จะสื่อสารเรื่องของอารมณ์และความรู้สึกได้ดี ในทุกๆ ภาพผลงานนั้น ข้าพเจ้าพยายามวางองค์ประกอบของภาพให้มีการซับซ้อนของตัวละครมี ชัดบางเบลอบาง ข้าพเจ้าเพียงแค่อยากจะนำเสนอถึงขบวนการทำซ้ำ ที่ทำให้เกิดความรู้สึกที่เห็น แล้วนึกขึ้นกับมันในขบวนการขึ้นชานนั้น ความเบลอความชัดเพียงเพื่อจะตอบสนองให้เห็นถึงคุณค่า ใน แง่มุมมองของคนเพื่อที่จะให้คุณค่าและการยอมรับในสถานะการมีตัวตนเพื่อการจดและจำมัน ใน ตัวละครที่ข้าพเจ้าได้จัดวางองค์ประกอบไว้แล้วนั้น ข้าพเจ้าได้นำสัญลักษณ์ภาษากายมาเป็นตัวช่วย อธิบายเนื้อหาเพื่อจะได้นำเสนอตามคิดของข้าพเจ้า ภาษากายที่ว่านั้นข้าพเจ้าคิดว่าบทบาทของการ สัมผัส มันทำให้เรารู้สึกใกล้ชิด ได้เรียนรู้ถึงความมีอยู่จริงและยังแฝงเยื่อใยความสัมพันธ์ซึ่งกันและ กัน สะท้อนให้เห็นถึงความอบอุ่นผ่านเป็นสายใยรัก สายใยรักที่ว่านั้น มักจะมีอะไรบางอย่างมาถักมัน อยู่เมื่อข้าพเจ้าพิจารณาลงไปแล้วนั้น ข้าพเจ้าเห็นถึงความเคยชินที่มีให้กัน จนกลายเป็นการไม่เห็น คุณค่าซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงมุมมองของข้าพเจ้าที่อยากจะนำเสนอ ผ่านผลงานชุดนี้มี ทั้งหมด 8 ชิ้น

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 34 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 120 เซ็นติเมตร

ภาพที่ 35 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 120 เซนติเมตร

ภาพที่ 36 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 170 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 37 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 170 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 38 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150 x 110 เซนติเมตร

ภาพที่ 39 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 170 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 40 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 180 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 41 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 180 x 150 เซ็นติเมตร

การสร้างสรรค์และผลงานวิทยานิพนธ์

หลังจากที่ข้าพเจ้าทำงานต่อเนื่องมาจากผลงานก่อนวิทยานิพนธ์มาจนถึงผลงานชุดวิทยานิพนธ์ ข้าพเจ้าเพียรพยายามที่จะพัฒนาผลงานของตัวเองให้ดีขึ้น ตามคิดข้างต้นที่ได้กล่าวมาแล้ว ในผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ ทางด้านเนื้อหาของผลงานชุดนี้ยังคงไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปมากนักแต่ตัวข้าพเจ้าเพียรที่จะเพิ่มเนื้อหาและมุมให้มากขึ้นตามที่ข้าพเจ้าได้พิจารณาจากผลงานชุดก่อน โดยที่ข้าพเจ้าได้เพิ่มเนื้อหาถึงผลกระทบต่อการสูญเสียเพื่อเป็นแรงจูงใจให้เราได้ตระหนักถึงสาระของความผูกพัน ที่มีสายใยแห่งความรักเพื่อเพิ่มเติมคุณค่าของตัวมัน เพื่อเตือนสติให้ได้เห็นถึงคุณค่าของความรักและความผูกพัน เพื่อจะได้กลับหันหลังมามองและให้ความสำคัญต่อบุคคลอันเป็นที่รัก เป็นการสื่อสารในเชิงเปรียบเทียบเพื่อกระตุ้นเตือนสติ ในรูปแบบของผลงานนั้น รูปแบบที่ข้าพเจ้านำเสนอออกไปนั้นในแต่ละผลงานรูปแบบจะมีความแตกต่างกันไปแต่ละชิ้นเพื่อนำเสนอผลงานออกมาให้ตรงตามที่ข้าพเจ้าอยากจะสื่อสารให้ผู้คนรับชม ในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าได้ใส่อารมณ์ความรู้สึก เหนง รุ้สึกขุ่นมัว โหยหาและสิ้นหวัง เข้าไปเพื่อให้ไปเป็นสิ่งเล้าให้คนดูเกิดอารมณ์และความรู้สึกร่วม เพื่อเพิ่มความหลากหลายทางด้านอารมณ์เข้าไปในผลงาน ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ชุดนี้ จึงเป็นการรวบรวมประสบการณ์ ความนึกคิดพิจารณา เหตุผลและความเป็นมาตั้งแต่ต้น ทั้งเรื่องแนวความคิด รูปแบบวิธีการ ถ่ายทอดผ่านประสบการณ์ลงไปบนผืนผ้าใบทั้ง8ชิ้น

ภาพที่ 42 ชื่อผลงาน untitled

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

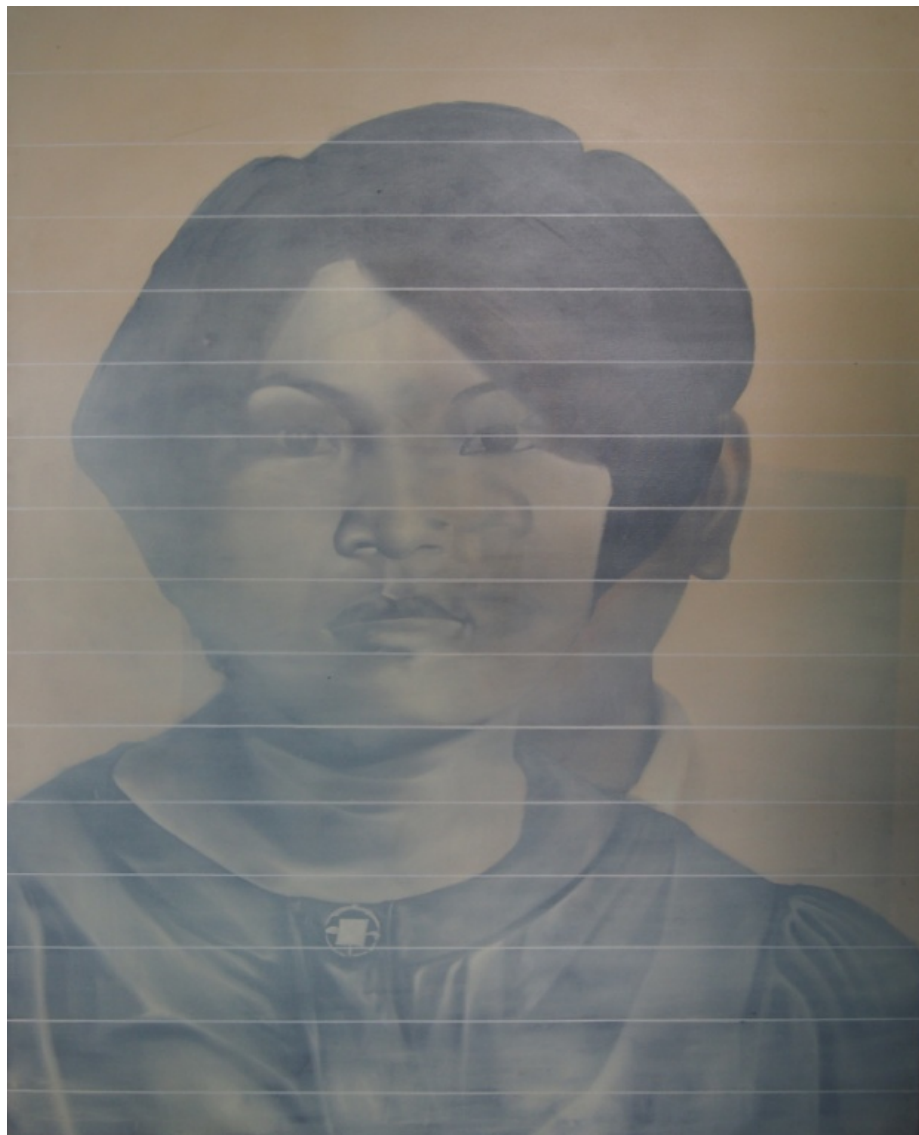
ขนาด 200 x 150 เซนติเมตร

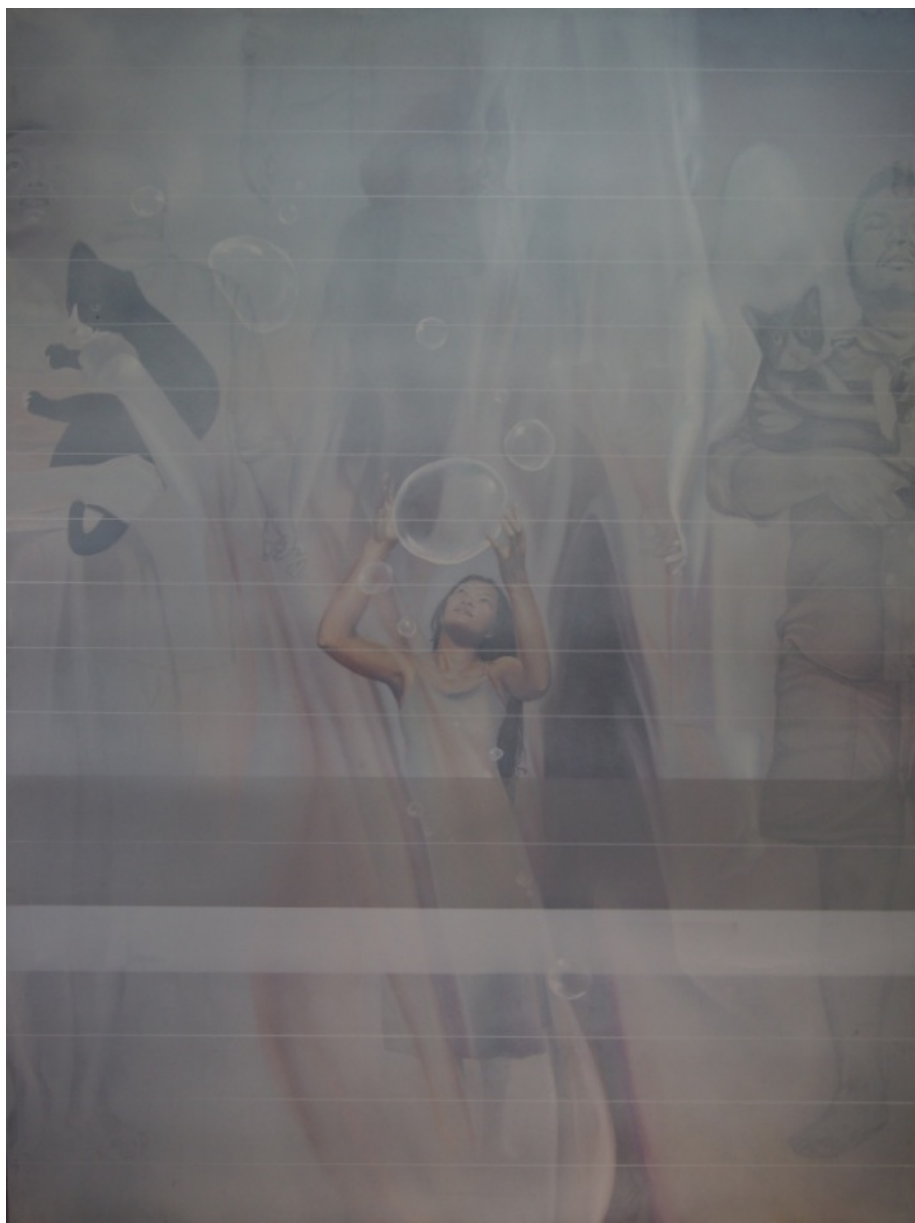
ภาพที่ 43 ชื่อผลงาน untitled

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 200 x 140 เซนติเมตร

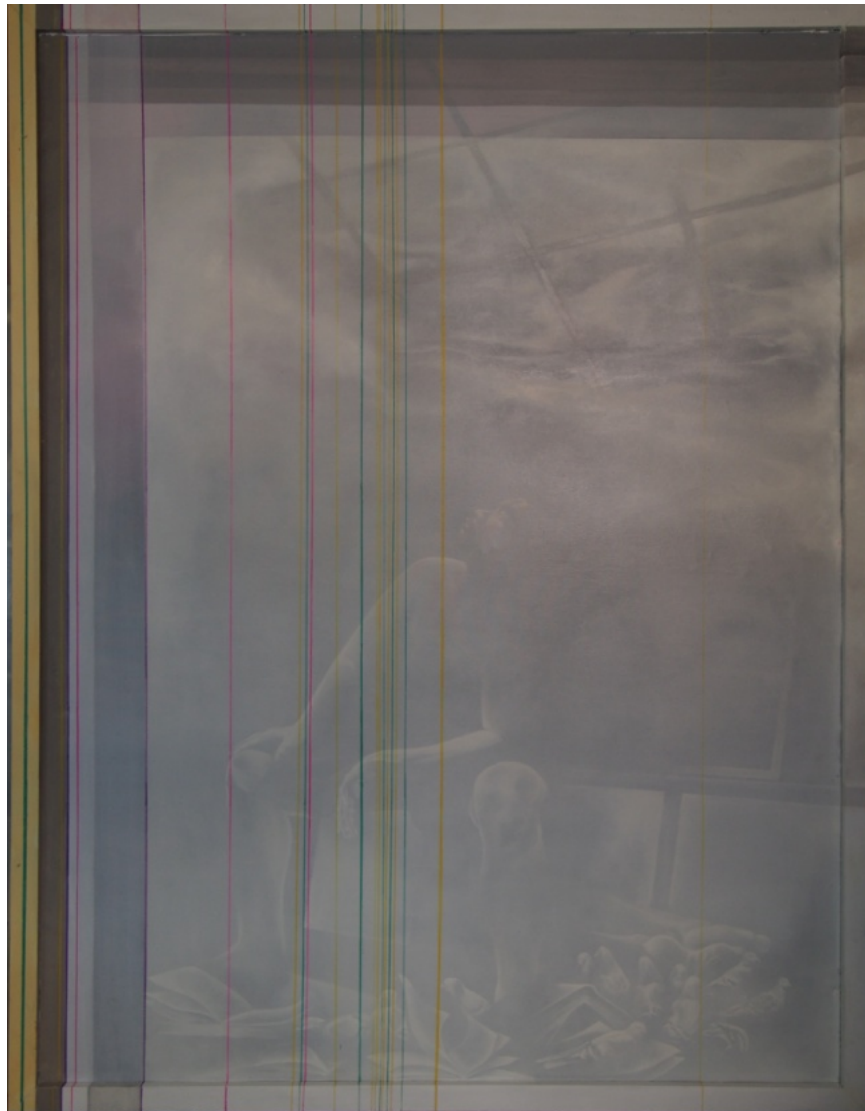
ภาพที่ 44 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 190 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 45 ชื่อผลงาน untitled

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 190 x 140 เซ็นติเมตร

ภาพที่ 46 ชื่อผลงาน untitled

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าไหม

ขนาด 175 x 130 เซ็นติเมตร

ภาพที่ 47 ชื่อผลงาน untitled
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 180 x 140 เซนติเมตร

ภาพที่ 48 ชื่อผลงาน untitled

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

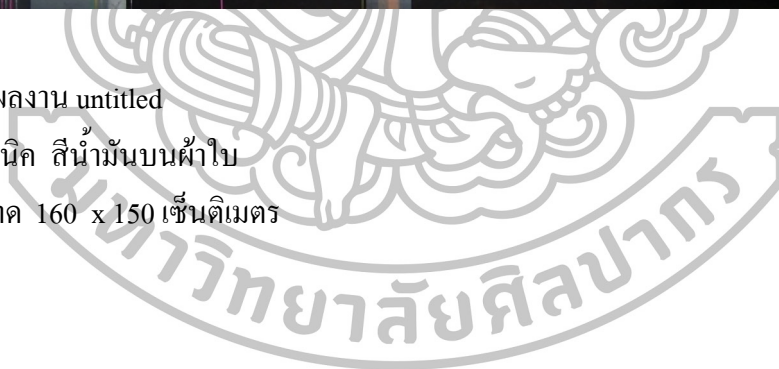
ขนาด 160 x 150 เซนติเมตร

ภาพที่ 49 ชื่อผลงาน untitled

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

ขนาด 160 x 150 เซนติเมตร

บทที่ 5

บทสรุป

การสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “คุณค่าของความทรงจำความรักและความผูกพัน” ข้าพเจ้ามุ่งมั่นที่จะถ่ายทอดเรื่องราวที่ทำให้เกิดความทรงจำต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาพบเจอกับตนเองเพื่อเป็นสาระให้นึกคิดถึงกับปัจจุบันอันมีคุณค่า ความทรงจำมักสะท้อนให้เห็นถึงแง่มุมต่างๆที่เคยเป็นมา บางอย่างเราไม่สามารถย้อนกลับไปที่จะแก้ไขมันได้ แต่มันจะทำให้เราได้ระลึกถึงปัจจุบันแล้วทำมันให้ดีขึ้น สิ่งนี้คือสิ่งที่ข้าพเจ้ามุ่งหวังที่จะถ่ายทอดให้ผู้คนรับรู้และตระหนักถึงมันอยู่กับปัจจุบันแล้วทำมันให้ดีขึ้น

ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านเข้ามา นั่นคือบทเรียนและบททดสอบของชีวิต อย่าปล่อยให้มันผ่านมาและผ่านไป เราควรฟังแล้วพิจารณามัน เพราะบางอย่างที่ผ่านพ้นไปแล้วไม่มีทางย้อนกลับมาได้อีก สิ่งที่ข้าพเจ้าอยากนำเสนอคือประสบการณ์ตรงที่ผ่านเข้ามาในตัวข้าพเจ้า จึงทำให้ตัวข้าพเจ้าได้คิด และอยากนำเสนอ ออกมาในวิทยานิพนธ์ชุดนี้ดังที่กล่าวมา และข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ชุดนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้สนใจไม่มากนักน้อย

รายการอ้างอิง

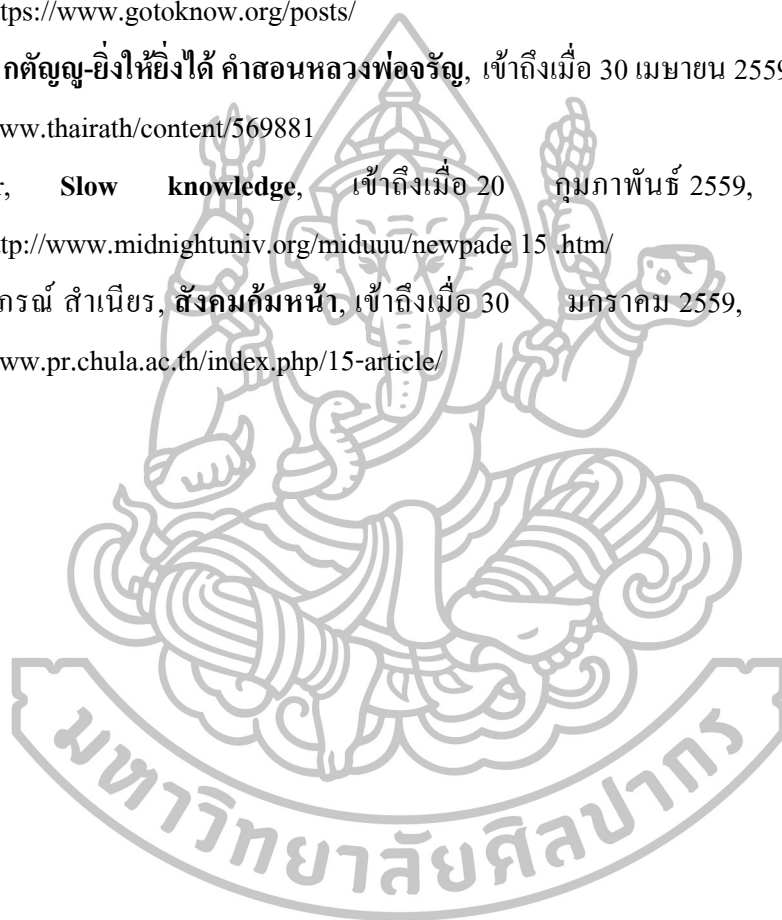
จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ, **ความจำ (Memory)**, เข้าถึงเมื่อ 30 เมษายน 2559, เข้าถึงได้จาก
<http://taamkru.com/th/>

วัฒนา คุณประดิษฐ์, **จิตสำนึกคืออะไร**, เข้าถึงเมื่อ 2 เมษายน 2559, เข้าถึงได้จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/>

ไทยรัฐพิมพ์, **กตัญญู-ยิ่งให้ยิ่งได้ คำสอนหลวงพ่ोजรัญ**, เข้าถึงเมื่อ 30 เมษายน 2559, เข้าถึงได้จาก
www.thairath/content/569881

David Orr, **Slow knowledge**, เข้าถึงเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2559, เข้าถึงได้จาก
<http://www.midnightuniv.org/miduuu/newpade15.htm/>

นางสาวสุภาภรณ์ สำเนียร, **สังคมก้มหน้า**, เข้าถึงเมื่อ 30 มกราคม 2559, เข้าถึงได้จาก
www.pr.chula.ac.th/index.php/15-article/

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ก

รายละเอียดการสร้างสรรค์ผลงาน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายละเอียดการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานระยะแรก

1. ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 1
ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 170X140 เซนติเมตร พ.ศ.2557
2. ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 2
ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ พ.ศ.2554
ขนาด 170X140 เซนติเมตร พ.ศ.2557
3. ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 3
ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 190X160 เซนติเมตร พ.ศ.2557
4. ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 4
ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 200X150 เซนติเมตร พ.ศ.2557
5. ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 5
ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 170X150 เซนติเมตร พ.ศ.25547
6. ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 6
ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 150X170 เซนติเมตร พ.ศ.2557
7. ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 7
ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 200X150 เซนติเมตร พ.ศ.2557
8. ผลงานระยะแรกชิ้นที่ 8
ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 170X140 เซนติเมตร พ.ศ.2557

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

1. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 150X120 เซนติเมตร พ.ศ.2558
2. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 150X120 เซนติเมตร พ.ศ.2558
3. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 170X140 เซนติเมตร พ.ศ.2558
4. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 170X150 เซนติเมตร พ.ศ.2558
5. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 150X110 เซนติเมตร พ.ศ.2558
6. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 170X150 เซนติเมตร พ.ศ.2558
7. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 180X150 เซนติเมตร พ.ศ.2558
8. ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 180X150 เซนติเมตร พ.ศ.2558

ผลงานวิทยานิพนธ์

1. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 170X140 เซนติเมตร พ.ศ.2559
2. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 200X140 เซนติเมตร พ.ศ.2559
3. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 200X140 เซนติเมตร พ.ศ.2559
4. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 180X150 เซนติเมตร พ.ศ.2559
5. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 180X150 เซนติเมตร พ.ศ.2559
6. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 170X140 เซนติเมตร พ.ศ.2559
7. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 250X150 เซนติเมตร พ.ศ.2559
8. ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8
ชื่อผลงาน ชื่อผลงาน untitled เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 250X150 เซนติเมตร พ.ศ.2559

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายเอกลักษณ์ เผือกผกา
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
วัน เดือน ปี เกิด	28 เมษายน 2525
ประวัติการศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนศิริสุขวิทยาลัย - สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนมัธยมมัธยมวัดสิงห์ - สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์วิทยาเขต เพาะช่าง (จิตรกรรม) - ปัจจุบันกำลังศึกษาศิลปมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ ภาควิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

